

Η ΠΟΛΙΣ BIENNA.

BIENNA, ἡ μητρόπολις τῆς Ἀουστριακῆς αὐτοκρατορίας, καὶ ἡ μεγαλύτερα πόλις καθ' ὅλην τὴν Γερμανίαν, εἶναι τοποθετημένη ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὀχθῆς τοῦ Δανουβίου, κατὰ τὸ μέρος ὅπου ὁ μεγαλοπρεπὴς οὗτος ποταμὸς, εἰς διαφόρους ῥυάκας σχιζόμενος, ἀποτελεῖ ὡραία τινὰ νησίδρια· τὴν διαπερνᾷ δὲ κλάδος τις αὐτοῦ. Τὸ μῆκος τῆς εἶναι 16° 23'. Ἀ., τὸ δὲ πλάτος 48° 12' 36" Β.

Ἐπὶ Ῥωμαίων ἦτον ἡ Βιέννα πολλὴν καιρὸν στρατιωτικὸς σταθμὸς, ὑπὸ τὸν οὐμα Castra Flavianiana, μετέπειτα δὲ Vindobona· καὶ αὐτοῦ ἀπέθανε τὴν δευτέραν ἑκατονταετηρίδα ὁ αὐτοκράτωρ Μάρκος Αὐρήλιος. Κατὰ τὴν παρακμὴν τῆς αὐτοκρατορίας, ἔπεσε διαδοχικῶς εἰς τὰς χεῖρας τῶν Γότθων καὶ Οὐννων, καὶ τὸ 791 ἐπροσκόλλησεν αὐτὴν ὁ Μέγας Κάρολος εἰς τὴν ἐπικράτειάν του. Τῆς νεωτέρας πόλεως ἀποδίδεται κοινῶς ἡ ἀρχὴ εἰς Ἐρρίκον τὸν πρῶτον, Δούκα Ἀουστρίας, ὅστις λέγεται ὅτι ἐθεμελίωσεν αὐτὴν τὸ 1142· πρὸς δὲ τὰ τέλη τῆς δεκάτης τρίτης ἑκατονταετηρίδος, ἐπέρασεν, ὁμοῦ μὲ τὸ Δουκάτον, εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ περικλεοῦς οἴκου, ὅστις κατέχει αὐτὴν ἕως τὴν σήμερον.

Τὸ 1477 ἐπολιορκήθη, ἀτυχῶς ὅμως, ὑπὸ τῶν Οὐγγρων, ἠλώθη δὲ τὸ 1484 ὑπὸ τοῦ βασιλέως αὐτῶν Ματθία, ὅστις διέτρωπεν εἰς αὐτὴν μέχρι θανάτου· μετὰ τὸ συμβᾶν τοῦτο ἐπανεστράφη εἰς τὴν Ἀουστρίαν.

Τὸ 1529 Σολυμάνης ὁ μεγαλοπρεπὴς ἑστρατοπέδευσεν ὑπὸ τὰ τείχη τῆς Βιέννης, καὶ ἠφάνισε τὰ προάστειά τῆς· ἀλλὰ μετὰ τριακονδήμερον ἀνωφελῆ πολιορκίαν ἠνάγκασεν αὐτὸν νὰ ὀπισθοδρομήσῃ ἡ προσέγγισις τοῦ χειμῶνος καὶ τὰ προσερχόμενα βοηθήματα.

Τὸ 1619 ἀπέκλεισαν αὐτὴν δις οἱ Βοεμοὶ Διαμαρτυρόμενοι, τοὺς ὁποίους εἶχε κινήσειν εἰς ἐπανάστασιν ὁ ἀπάνθρωπος διωγμὸς τοῦ

μισαλλοδόξου κυριάρχου των, τοῦ Ἀρχιδουκὸς Φερδινάνδου.

Ἡ πλέον ὅμως ἀξιωματικὸς κατὰ τῆς Βιέννης προσβολὴ ἐγένεν ὑπὸ τῶν Ὁθωμανῶν τὸ 1683· ὁ στρατὸς αὐτῶν ἀνέβαινεν εἰς 300,000, συμπεριλαμβανομένων Τούρκων, Οὐγγρων, καὶ Τατάρων· 300 κανόνια ἐσυνώδευαν τὴν φοβεράν ταύτην ὁρδὴν, ἣτις ἐστρατηγεῖτο ὑπὸ τοῦ φιλοδόξου καὶ ἀνδρείου Καρᾶ Μουσταφᾶ, μεγάλου Βεζίρη, καὶ γαμβροῦ τοῦ Σουλτάνου. Μετὰ δίμηνον πολιορκίαν, κατήντησεν εἰς τὰ λοισθία ἡ Βιέννα. Πεῖνα, νόσος, καὶ ἡ ῥομφαία εἶχαν ἐξολοθρεῦσειν τὰ δύο τρίτα τῆς φρουρᾶς· κατὰ τὴν ἀλλόκοτον φράσιν Γάλλου τινὸς συγγραφέως, 'ὁ τάφος διέμενεν ἀνοικτὸς, χωρὶς ποτὲ νὰ κλείῃ τὸ στόμα του.' Πολλὰι χαλάστραι εἶχαν γένειν εἰς τὰ τείχη· οἱ ὀγκῶδεις προμαχῶνες ὅλονεν κατεκρημνίζοντο· ὁ φρούραρχος εἶχεν ἤδη ἀναγγεῖλιν εἰς τὸν Δούκα Λοθαριγίας, ὅτι, ἐάν εἰς τρεῖς ἡμέρας δὲν ἐλάμβανε βοήθειαν, ἤθελεν ἐξ ἀνάγκης παραδῶσειν τὴν Βιένναν. Τέλος ὅμως, ἐφθασεν ὁ ἐκ πολλῆς προσδοκώμενος βασιλεὺς Πολονίας Σοβιέσκης, μὲ 48,000 γενναίων στρατιωτῶν, καὶ ὁ Δούξ Λοθαριγγίας μὲ 37,000. Τὴν 12ην Σεπτεμβρίου, 1683, συνεκροτήθη ἡ μεγάλη καὶ κραταῖα μάχη, ὅθεν ἐκρέμετο τῆς Βιέννης καὶ Ἀουστρίας ἡ τύχη. Εἰς τὰς ἑνδεκα ὥρας ἐφάνησαν εἰς τὸ πεδῖον οἱ Πολωνοὶ, καὶ τοὺς ἐχαιρέτησαν οἱ πολιορκημένοι μὲ τὸ, Ζήτω ὁ βασιλεὺς Ἰωάννης Σοβιέσκης! Τὸν οὐμα τοῦ ἥρωος τοῦτου ἐνέπνευσεν εἰς τὸν τρόπον εἰς τοὺς Μουσουλιμάνους. Κατ' εὐτυχίαν δὲ τοῦ Χριστιανικοῦ στρατοῦ, συνέβη ἔκλειψις σελήνης εἰς τὸ διάστημα τῆς μάχης, καὶ οἱ Τούρκοι ἵδαν τὸ φεγγάριον φθίνον εἰς τοὺς οὐρανοὺς. Ὁ Καρᾶ Μουσταφᾶς κατεκρημνίσθη εἰς τὰ βάθη τῆς ἀπελπισίας. 'Δὲν ἐμπορεῖς νὰ με βοηθήσῃς;' εἶπεν εἰς τὸν Καρᾶν τῆς Κριμείας. 'Γνωρίζω τὸν βασιλέα τῆς Πολονίας,' ἀπεκρίθη· 'καὶ σὲ λέγω, ὅτι ἀπὸ τοιοῦτον ἐχθρὸν δὲν ἐμπορεῖ τις νὰ σωθῇ παρὰ φεύγων.' Εἰς μάτην ἐπροσπάθησεν ὁ Μουσταφᾶς νὰ συνάξῃ τὸν στρατὸν αὐτοῦ· ὅλοι, ἀπὸ αἰφνιδίου πανικὸν κυριευθέντες, ἔφευγαν, μὴ τολμῶντες νὰ ὑψώσωσι τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανόν.

Πρὸς ἀνάμνησιν τῆς ἀπαλλαγῆς ταύτης, ἐνυστήθη ἑορτὴ εὐχαριστήριος, νὰ φυλάσσεται κατ' ἔτος τὴν 12ην Σεπτεμβρίου· ἀλλ' ἐγκατελείφθη τὸ 1783, μετ' ὀλίγα ἔτη ἀφ' οὗ ἡ Ἀουστρία, Πρωσσία, καὶ Ῥωσσία διειμοιράσθησαν τὴν κακότητα Πολονίαν.

Ἐπὶ τῶν Γαλλικῶν πολέμων ἡ πόλις αὕτη ἔπεσε δις εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Βοναπάρτου, τὸ 1805, καὶ τὸ 1809.

Ἡ Βιέννα εἶναι πόλις παράξενος κατὰ τὸ σχῆμα καὶ τὴν διάταξιν αὐτῆς. Παρατηρήσαμεν ἀνωτέρω, ὅτι κεῖται εἰς πεδιάδα, ὅπου σχίζεται ὁ Δανούβιος εἰς διαφόρους κλάδους. Ἐπὶ τοῦ πλέον μεσημβρινοῦ τούτων εἶναι οἰκοδομημένη ἡ μητρόπολις, ἀποτελοῦσα τρεῖς συγκεντρίκους κύκλους· τὸν πρῶτον συνιστᾷ ἡ ἀρχαία, περιτειχισμένη πόλις· τὸν δεύτερον πεδιάς τις, πανταχοῦ κατεστολισμένη ἀπὸ κήπους ἔχει πάντας, ἐκτὸς ὅπου διακόπτεται ἀπὸ τὸν βραχίονα τοῦ Δανουβίου· τὸν δὲ τρίτον, ὅστις περιχλείει τοὺς ἄλλους δύο, τὸν συγκροτοῦν τὰ ἐκτεταμένα προάστεια. Τὸ χαμηλὸν ἐπίπεδον γῆς διάστημα, τὸ χωρίζον τὴν Βιένναν εἰς δύο μέρη, εἶναι σχεδὸν ἐν τέταρτον τοῦ μιλίου πλατύ. Ἡ δὲ ἀρχαία πόλις ἔχει ὡς τριῶν μόνον μιλίων περιφέρειαν, καθότι εἰς ὀλιγώτερον μιᾶς ὥρας δύναται τις νὰ περιπατήσῃ κύκλῳ αὐτῆς. Τὰ ὀχυρώματά της ἦσαν ποτὲ ἀκέραια· ἀλλ' οἱ Γάλλοι τὸ 1809, μέλλοντες νὰ ἀναχωρήσωσιν, ἐχάλασαν ἱκανὸν αὐτῶν μέρος, καὶ οἱ Ἀουστριακοὶ, διδαγμένοι ἐκ πείρας ὅτι ὀλίγον ἐχρησίμευαν εἰς ὑπεράσπισιν τῆς πόλεως, μετέβαλαν τὰ ἀπομείναντα εἰς δημοσίου ἀνέσεως καὶ περιδιαβάσεως τόπους· πρὸς τοῦτο δὲ καθίστανεν αὐτὰ ἀρμοδιώτατα τὸ πλάτος καὶ ὕψος των. Τὰ προάστεια κρατοῦν περισσότερᾳ ἔκτασιν γῆς παρὰ τὴν ἀρχαίαν πόλιν, ἔχοντα πλέον παρὰ δώδεκα μιλίων περιφέρειαν. Εἶναι δὲ τριάκοντα τέσσαρα τὸν ἀριθμὸν, καὶ περικυκλοῦνται ἀπὸ πλίνθινον τείχος. Αἱ ὁδοὶ ἐνταῦθα εἶναι κανονικώτεραι καὶ ἀνοικτότεραι παρὰ εἰς τὴν κυρίως πόλιν· ὑπάρχουν δὲ καὶ ἀρχετοὶ κήποι καὶ τόποι περιδιαβάσεως· ἀλλ' αἱ οἰκίαι δὲν εἶναι τόσον καλοκτισμέναι, οὐδὲ τόσον ὑψηλαί.

Τῆς ἀρχαίας πόλεως αἱ ῥύμαι ἀναβαίνουν εἰς ἑκατὸν εἴκοσι· ἀλλ' αἱ περισσότεραι αὐτῶν εἶναι στεναὶ καὶ στρεβλαί, καλοστρωμέναι ὅμως καὶ καθάραι. Ὑπάρχουν δὲ καὶ πλατεῖαι τινές, μὲ βρύσεις ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἡ θρησκευτικὰ μνημεῖα καλλωπισμέναι. Αἱ οἰκίαι τῆς Βιέννης εἶναι ὑψηλαί, μὲ τέσσαρα ἢ πέντε πατώματα, ὑπὸ διαφόρων οἰκογενειῶν κρατούμενα, μίαν δὲ μόνον ἔχοντα κλίμακα. Κατὰ μέσον ὅρον διατρίβουν εἰς ἑκάστην τεσσαράκοντα ψυχαί· ἀλλ' εὗρίσκονται σωροὶ τινές οἰκοδομημάτων εἰς αὐτὴν τὴν καρδίαν τῆς πόλεως, σχεδὸν τόσον πολυάνθρωποι ὅσον μικρὰ χωρία. Κτίζονται δὲ γενικῶς αἱ οἰκίαι εἰς σχῆμα τετραγώνου, κατὰ τὸ μέσον τοῦ ὁποίου ἀφίνεται μικρὰ τις αὐλή, ἣτις καὶ διὰ τὸ ὕψος τῶν περικύκλω τοίχων καὶ διὰ τὴν ἰδίαν τῆς στενότητά φαίνεται ὡσάν σκοτεινὸν πηγάδιον, καὶ ἣτις τόσον ὀλίγον φῶς

μεταδίδει εἰς τὴν κλίμακα, ὥστε νὰ χρειάζεται κάποτε λύχνος τὴν ἡμέραν.

Αἱ δημόσιαι οἰκοδομαὶ τῆς Βιέννης εἶναι ἀσημαντοί. Ἐξ αὐτῶν κυριωτέρα εἶναι τὸ αὐτοκρατορικὸν παλάτιον, σωρὸς τις ἀτακτος, περικυκλωμένος ὑπὸ διαφόρων οἰκοδομῶν, ἔχει λαμβάνων μεταξὺ ἄλλων τὴν αὐτοκρατορικὴν βιβλιοθήκην, τὴν καγκελλαρίαν τῆς αὐτοκρατορίας, τὸ αὐτοκρατορικὸν σχολεῖον τῆς ἱππικῆς, καὶ τὸ θέατρον τοῦ παλατίου. Ἡ μεγάλη αἰθουσα τῆς βιβλιοθήκης εἶναι σταυροειδῆς. Περιέχονται δὲ εἰς αὐτὴν 300,000 τόμοι, ἐκτὸς 12,000 χειρογράφων, καὶ 6,000 τυπογραφικῶν δειγμάτων τῆς δεκάτης πέμπτης ἑκατονταετηρίδος.

Ἡ καθεστῶσα θρησκεία τῆς Βιέννης, ὡς καὶ ὅλης τῆς Ἀουστριακῆς αὐτοκρατορίας, εἶναι ἡ Ῥωμαϊκὴ Καθολικὴ· ἀλλὰ συγχωρεῖται πᾶν ἄλλο εἶδος λατρείας. Ἡ ἀνεξιθρησκεία ὅμως αὕτη δὲν ὑπῆρχε πάντοτε· πρῶτον ἐχαρίσθη τὸ 1781 παρὰ Ἰωσήφ τοῦ δευτέρου. Περιέχει δὲ ἡ πόλις πεντήκοντα ἑπτὰ Λατινικὰς ἐκκλησίας, δύο Λουθηροκαλβινικὰς, τέσσαρα Ἑλληνικὰ παρεκκλήσια, καὶ δύο συναγωγὰς. Ἐπὶ κεφαλῇς τούτων εἶναι ἡ τοῦ ἀγίου Στεφάνου, ἡ μεγαλύτερα εἰς ὅλην τὴν Γερμανίαν, ὡραῖον οἰκίδιον, μὲ κωδωνοστάσιον ἐπίσημον διὰ τὴν συμμετρίαν καὶ τὸ ὕψος του. Τὸ μέγιστον αὐτῆς μῆκος εἶναι 160 πήχεις, τὸ ἔσχατον δ' αὐτῆς πλάτος 102. Τὸ ὕψος τῆς στέγης ὑπερβαίνει 35 πήχεις, τὸ δὲ τοῦ κωδωνοστασίου λέγεται νὰ ᾔηται ὑπὲρ τοὺς 200.

Ἡ Βιέννα φημίζεται διὰ ὑπερβολικὴν ἀσωτίαν· καὶ ὅλοι κοινῶς οἱ περιηγηταὶ παριστάνουν τὰ δημόσια ἤθη ὡς παραπολὺ ἐξευτελισμένα. Κατὰ τοῦτο δὲ ὁμοιάζει ἄλλας τινὰς Εὐρωπαϊκὰς μητροπόλεις, ὅπου ὅμοιαι δεσποτικαὶ κυβερνήσεις καὶ ὅμοιαι δεσποδαίμοναι γεννοῦν τὴν κακοήθειαν καὶ ἀσχημίζον τὸν χαρακτήρα τῆς κοινωνίας. Φιληδονία ἀπεριόριστος, ἔχει ἰσχυρὰ ἀδιαθεσία πρὸς πάντα ἀγῶνα εἴτε σωματικὸν εἴτε νοητικόν, εἶναι τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν Βιενναίων. Τῷ ὄντι, ἡ διατήρησις πέντε θεάτρων, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ δύο εἶναι αὐτοκρατορικὴ περιουσία, ἱκανῶς μαρτυρεῖ τὴν πρὸς τὰς διασκεδάσεις κλίσιν των. Καὶ κατὰ τὴν μουσικὴν δὲ οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ταύτης ὑπερβαίνουν ὅλα τὰ λοιπὰ ἔθνη τῆς Εὐρώπης, τῶν Ἰταλῶν ἐξαιρουμένων.

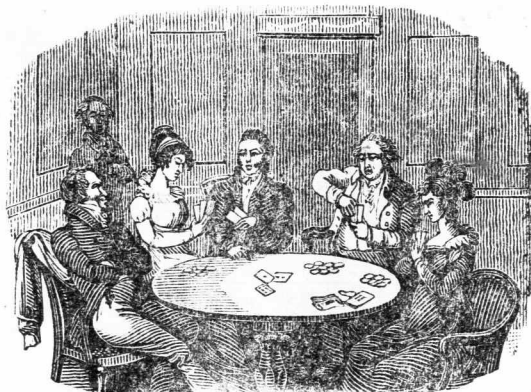
Ἡ Βιέννα ἔχει ἀρχετὸν ἐμπόριον καὶ χειροτεχνήματα· λογαριάζεται ὅτι 60,000 ἀνθρώπων ἐνασχολοῦνται εἰς διαφόρους κλάδους παραγωγικῆς βιομηχανίας. Χειροτεχνοῦν δὲ μεταξωτά, χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ πλέγματα ἢ σειρήτια, ταινίας,

μεταλλικά σκεύη, καὶ φιλοσοφικά ὄργανα. Ὑπάρχει καὶ ἐργοστάσιόν τι φαρμακείων εἰς ἓν ἀπὸ τὰ προάστεια, ὅπου δουλεύουν 600 ἐργάται. ἐκ τῶν ὁποίων ἑκατὸν εἶναι ζωγράφοι. Ἀπὸ δὲ τὰ ἐξαγόμενα τῆς Βιέννης φορτώνονται 6,000 πλοιάρια, καὶ 2,000,000 ἀμύξια.

Τὸ πανεπιστήμιον τῆς Βιέννης ἐθεμελιώθη τὸ 1437· ἔχει 45 καθηγητὰς καὶ τινὰς ἄλλους διδασκάλους· ἀνήκουν δὲ εἰς αὐτὸ ἀνατομικόν τι θέατρον, ἀστεροσκοπεῖον, βιβλιοθήκη, καὶ ἄλλα καταστήματα. Εὐρίσκονται δὲ εἰς τὴν πόλιν ταύτην καὶ τρία γυμνάσια, παραδιδόντα τὴν Λατινικὴν ἢ Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, φυσικὴν ἱστορίαν, ἀριθμητικὴν, γεωγραφίαν, ἱστορίαν, καὶ τὰ στοιχεῖα τῶν μαθηματικῶν. Ὡς προπαρασκευαστικὴ εἰς τὸ γυμνάσιον ὑπάρχει τυπικὴ τις σχολή, διδάσκουσα τὴν ἀνάγνωσιν, καλλιγραφίαν, καὶ ἀριθμητικὴν, πρὸς δέκα φλωρίνια κατ' ἔτος· διὰ δὲ τοὺς πτωχοὺς ὑπάρχουν ἐξήκοντα σχολεῖα, ὅπου διδάσκονται τὰ αὐτὰ μαθήματα μὲ ὀλιγότερον μισθόν. Ἐκτὸς τούτων εἶναι ἡ Θηρεσιανὴ ἀκαδημία διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν ἐγγενῶν τέκνων, ἔχουσα εἰκοσιδύο καθηγητὰς, δέκα διδασκάλους τῶν νεωτέρων διαλεκτῶν, καὶ διαφόρους ὑποδιδασκάλους· προσέτι, αὐτοκρατορικαὶ ἀκαδημίαι τῆς ἱατρικῆς, αὐτοκρατορικαὶ στρατιωτικαὶ ἀκαδημίαι, ἡ αὐτοκρατορικὴ ἀκαδημία τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν, ἥτις ἐγέννησε διαφόρους ἐπισήμους μαθητὰς· καὶ τελευταῖον, τὸ καλούμενον αὐτοκρατορικὸν πολυτεχνικὸν διδακτήριον, παραδίδον εἰς τεχνίτας τὰ περὶ τεχνῶν καὶ χειροτεχνημάτων.

Ὑπερεπαίνεται ἡ Βιέννα διὰ τὴν ἀπὸ ψωμοζήτας ἐλευθερίαν τῶν ὁδῶν τῆς, προερχομένην ἐκ τῆς αὐστηρᾶς ἀστυνομίας καὶ τῶν ἐλεημονητικῶν καταστημάτων. Τὸ γενικὸν νοσοκομεῖον εἶναι μεγαλοπρεπές, ἐξαρχοὺν διὰ περίπου 2000 ἀρρώστους· τέσσαρες ἱατροὶ καὶ τέσσαρες χειρουργοὶ κατοικοῦν πάντοτε εἰς αὐτό. Ὑπάρχει δὲ καὶ βρεφοτροφεῖόν τι, καὶ φρενοκομεῖον, καὶ καταστήματα διὰ τοὺς κωφοὺς καὶ ἀλάλεις, ὡς καὶ διὰ τοὺς τυφλοὺς.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς Βιέννης συμποσοῦται εἰς περίπου 310,000, ἐκτὸς τῆς φρουρᾶς καὶ τῶν παρεπιδημούντων ξένων. Οἱ κάτοικοι ὡς ἐπιτοπλεῖστον εἶναι Γερμανοί· εὐρίσκονται δὲ καὶ τινες Γραικοί, Ἰταλοὶ, Πολonoὶ, Σέρβοι, Οὐγγροὶ, Τοῦρκοι, κτλ. Ἡ φρουρά συνήθως περιλαμβάνει 12,000, οἱ δὲ παρεπιδημούντες ξένοι εἶναι ἀπὸ 15,000 ἕως 20,000. Λέγεται ὅτι κατὰ μέσον ὅρον ἀποθνήσκει ἐτησίως ἓνας εἰς τοὺς εἰκοσιεῖς. Ἡ δὲ ποσότης τῶν ἀναλισκομένων ζωοτροφῶν εἶναι περίπου 32,500 βόδια, 67,000 μόσχοι, 120,000 ἀρνία, καὶ 71,500 χοιρίδια κατ' ἔτος.

ΤΑ ΤΥΧΗΡΑ ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ. Μοῦ μένει ἀκόμη εἰς τὴν μνήμην ἡ παρατήρησις, τὴν ὁποίαν ἔκαμες πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, ὅτι οἱ φρόνιμοι ἔχρηστοι πολῖται ὄλων τῶν αἰώνων καὶ ὄλων τῶν ἐθνῶν ἀπέκτησαν καὶ ἀποκτοῦν τὰ πρὸς ζωὴν ἀναγκαῖα, ἐπιμελῶς καταγινόμενοι ἕκαστος εἰς τὸ ἰδίον του ἔργον. Τοῦτο μὲν εἶναι ἀλήθεια προφανεστάτη. Πλὴν εἶσαι, φίλε μου, βέβαιος, ὅτι λανθάνονται διόλου οἱ κρίνοντες τὰ τυχερὰ παιγνίδια συντομωτέραν καὶ ὁμαλωτέραν ὁδὸν εἰς τὸν πλοῦτον;

ΕΥΒΟΥΛΟΣ. Τί μ' ἐρωτᾷς; Ἀμφιβάλλεις ἀρὰ γε;

ΕΥΘ. Τὴν στιγμήν ταύτην, ὄχι· ἀλλ' ὅταν βλέπω τὴν τράπεζαν καλυμμένην ἀπὸ φλωρία, σαλεύονται ὀλίγον τὰ φρονήματά μου.

ΕΥΒ. Ἐλπίζεις τότε ἴσως, ὅτι, ἂν ἐπαίξεις, ἤθελες κερδήσειν.

ΕΥΘ. Ναί· καὶ πολὺ ἐλκύομαι ἀπὸ τοῦ χρυσοῦς τὴν λαμπρότητα νὰ δοκιμάσω τὴν τύχην μου.

ΕΥΒ. Ἐλα λοιπόν, ἄς υποθέσωμεν ὅτι ἀπόψε ἐμβαίνεις εἰς τὸ παικτικὸν στάδιον, καὶ εἰς μίαν ἐβδομάδος διάστημα ἀποκτᾷς χίλια φλωρία· ποσότητα, μὲ τὴν ὁποίαν μόλις ἤθελαν ἐξισωθῆν οἱ μισθοὶ τῶν κόπων σου εἰς ἑπτὰ ἔτη.

ΕΥΘ. Βλέπεις πόσον ἐργήγορα ἡμποροῦν νὰ πλουτήσω;

ΕΥΒ. Ναί· ἀλλὰ στοχάσῃς τὰ ἐπακολούθηματα. Ἡ θάλασσα ἀμείλη σπεν τὴν τέχνην σε· διότι τὰ ἐξ αὐτῆς κέρδη, παραβαλλόμενα μὲ τὰ ἐκ τῆς τύχης, ἤθελαν σε φαίνεσθαι εἰς ἄκρον εὐκαταφρόνητα. Εἰς τὸν παίκτην, φίλε μου, φαίνεται ἄτοπον, νὰ κοπιᾷ ὁλόκληρον ἡμέραν διὰ νὰ κερδήσῃ ἐν ἡμέρᾳ ἢ πέντε φλωρία, ἐνῶ εἰς μίαν νύκτα ἐμπορεῖ νὰ κερδήσῃ ἑκατὸν.

ΕΥΘ. Καὶ τῶντι ἄτοπον εἶναι.

ΕΥΒ. Βέβαια· λέγει καὶ ἡ παροιμία, Ὅποιος κυνηγεῖ δύο λαχοὺς, οὐδὲ τὸν ἓνα πιάνει. Ὅσοι ἀφίναν τὸ στάδιον τῆς βιομηχανίας, ἔμβαίνουν εἰς τὸ τῆς τύχης, τὸ κρίνουν φρονιμώτερον νὰ περιμένωσι τὰ πλούτη μόνον ἀπὸ τὴν μεγαλοδωρίαν ταύτης. Ἀλλ' ἡ τύχη χαρίζει μὲν τοὺς